

УДК 342.951

DOI: 10.36550/2522-9230-2022-12-95-99

Ніронка Юрій Миколайович,

кандидат юридичних наук,

директор ТОВ "Юрнікус", адвокат

e-mail: inironka@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0001-5772-7540>**МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД У СФЕРІ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ**

Констатовано, що в зарубіжних країнах громадянський контроль розглядається в світлі взаємодії та взаємовпливу громадськості та її інститутів на державну владу і її посадовців, позитивність такого співробітництва, напрямки діяльності громадськості на державний механізм влади. Зазначено, що в різних країнах світу до суб'єктів громадського контролю відносять фізичних осіб та громадські організації. Однак ними також можуть бути громадські ради та наглядові ради трудових колективів, громадські ради з питань планування територіальних громад, громадські ради з питань бюджету, громади у виборі комісарів поліції та діяльність комісії з питань поліції та злочинності. Суб'єктами громадського контролю можуть виступати більшість учасників суспільних відносин, що не наділені державно-владними повноваженнями.

Розкрито форми здійснення громадського контролю за державними органами і діяльністю посадових осіб. Визначено як основні із них безпосередньо громадський контроль, громадський моніторинг, громадські слухання, громадські ради, громадська експертиза, інститут омбудсмена, громадська перевірка, громадське розслідування, журналістське розслідування, звернення громадян до органів державної влади та місцевого самоврядування, заслуховування звітів про результати роботи. Такий висновок здійснено на основі відповідного досвіду США, Канади, Франції, Іспанії, Бельгії. До інноваційних форм громадського контролю віднесено: реєстрація помилок службових осіб, їх навмисних та випадкових порушень чинних правил та наслідків цього, заохочування позитивних дій посадових і службових осіб, адміністративне оскарження дій та актів органів місцевого самоврядування, служба цивільного захисника. Вказано на таку відносно нову форму контролю як цивільний контроль за внутрішньою і зовнішньою безпекою. Він широко використовується щодо контролю за збройними силами. Зауважено, що громадський контроль може бути як зовнішній, так і внутрішній. Наведено їхні визначення. Зроблено висновки про необхідність перейняття ефективної зарубіжної практики для України.

Ключові слова: громадський контроль, міжнародний досвід, суб'єкти, форми громадського контролю, пріоритетні напрямки, принципи.

Nironka Yu. INTERNATIONAL EXPERIENCE IN PUBLIC CONTROL

It is stated that in foreign countries, Civic Control is considered in the light of interaction and mutual influence of the public and its institutions to state power and its officials, the positivity of such cooperation, directions of public activity to the state mechanism of power. It is noted that in different countries of the world to subjects of public control include individuals and public organizations. However, they may also be Public Councils and Supervisory Board of Labor Teams, Public Planning Communities, Public Budget Public Councils, Commodities in the Election of Police Commissioners and Police and Crime Commission. The subjects of public control may be the majority of participants in social relations, which are not endowed with state-owned powers.

Forms of public control over state bodies and activities of officials are revealed. Defined as the main of them directly public control, public monitoring, public hearings, public councils, public examination, Ombudsman Institute, Public Verification, Public Investigation, Journalist Investigation, Citizens of Citizens to State Authorities and Local Self-Government, Hearing of Reports. Such a conclusion is based on the relevant US, Canada, France, Spain, Belgium. Innovative forms of public control include: registration of errors of officials, their intentional and random violations of the valid rules and consequences of this, encouraging positive actions of officials and officials, administrative appeal of the actions and acts of local self-government bodies, the Civil Defender Service. It is indicated on such a relatively new form of control as civilian control over internal and external safety. It is widely used in controlling the armed forces. It is noted that public control can be both external and internal. Their definitions are given. Conclusions are made on the need to intermect effective foreign practices for Ukraine.

Key words: public control, international experience, subjects, forms of public control, priority directions, principles.

Постановка проблеми. Громадський контроль за державними органами є необхідним для їх ефективного функціонування. З цією метою він широко впроваджується та діє в більшості демократичних держав світу. Громадський контроль здійснюється на принципах законності, відкритості та прозорості, об'єктивності та достовірності, незалежності суб'єктів громадського контролю, недопущення перешкоджання здійснення громадського контролю, професійності та компетентності суб'єктів громадського контролю, недопустимості зловживання правом здійснення громадського контролю, обґрунтованості та доведеності результатів громадського контролю та інших.

Він сприяє забезпеченню взаємного зв'язку між державою та суспільством, недопущенню та вирішенню соціальних конфліктів, корупційних проявів в діяльності державних органів. Питання контролю над владою є таким само важливим, як «свобода», «справедливість», «добробут». Воно включає життєві інтереси та можливості кожного громадянина. Призначення механізму контролю над державою, вказується в зарубіжних джерелах, не розвивати чи використовувати владу, а регулювати розвиток і використання влади. У демократії її мета полягає у тому, щоб дати можливість через своїх представників зробити свої

політичні важелі для її контролювання діяльності публічної влади [1, с.239, 237]. Під публічною владою в ст. 35 Закону США про управління державним сектором 1994 р. (закон про PSM) визначається відділ державної служби, організація, місцеве самоврядування або регіональне самоуправління, орган, створений або існуючий для громадських цілей, орган, створений губернатором або міністром, будь-який інший орган або особа, яка займає посаду в якості органа державної влади [2].

Здійснення громадського контролю за державними органами і діяльністю посадових осіб є однією із основних умов формування демократичної держави і громадянського суспільства. При цьому громадяни можуть скаржитися на порушення їхніх прав і обов'язків органами влади. Роль інституту громадського контролю буде полягати в захисті громадян від свавілля чиновників [3].

В США і країнах Європи достатньо розвинута участь громадян в управлінні державними справами, постійне спостереження інститутами громадянського суспільства, особливо засобами масової інформації, діяльності державних органів, а невідповідність закону або моралі дій державних чиновників швидко ставиться відомим суспільству, призводить до громадського осуду та їх відставки, водночас, водночас окремого закону про громадський закон не має. Крім того, у законодавстві зарубіжних країн взагалі не існує норм по громадському контролю [4].

В зарубіжних країнах громадянський контроль розглядається в світлі взаємодії та взаємовпливу громадськості та її інститутів на державну владу і її посадовців, позитивність такого співробітництва, напрямки діяльності громадськості на державний механізм влади. Однак така позитивна зарубіжна практика, що показала свою результативність, недостатньо висвітлена та поширена, Зазначене актуалізує розгляд аналізованої проблематики.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Висвітлення зарубіжного досвіду здійснюють В.Василенко (вивчає досвід здійснення громадського контролю в країнах світу за діяльністю підрозділів поліції та можливості його використання в Україні) [5], О.М.Гостева (зосереджує увагу на участі громадських організацій у сферах освіти, культури, відпочинку, соціальних послуг у Великобританії та інших європейських країнах) [6], А.В.Халецький (розглядає різноманітні форми прямої участі населення США у місцевих заходах, діяльність громадських рад територіальних громад, як альтернативний інструмент громадських слухань) [7] та інші науковці.

Метою статті є встановлення основних та інноваційних форм громадського контролю в зарубіжних країнах, видів суб'єктів громадського контролю, акцентування уваги на цивільний контроль у військовій сфері.

Виклад основного матеріалу дослідження. Громадський контроль вітчизняними науковцями визначається із наведенням таких ознак: його здійснення фізичними особами та/або громадськими організаціями; його проведення за діяльністю органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їхніх посадових осіб; метою громадського контролю є запобігання правопорушень зазначених органів, у тому числі корупційних проявів; дотримання в їхній діяльності законності, прав та інтересів громадян України та інших осіб. Громадський контроль здебільшого трактується як діяльність суб'єктів громадського контролю (фізичних осіб, громадських організацій, громадських об'єднань, наглядових рад трудових колективів) за функціонуванням органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, при здійсненні ними владних управлінських функцій, з метою спостереження за законністю їх дій, недопущення корупційних проявів та свавілля.

Зарубіжними науковцями визначаються й такі специфічні ознаки громадського контролю, як його суб'єкти (громадяни і громадські організації, організаційно і функціонально незалежні від об'єктів контролю, сфера державного управління як об'єкт громадянського контролю, мета громадянського контролю - забезпечення суспільних інтересів, здійснення громадського контролю в установленому законом порядку, передбачені морально-правові заходи впливу, досягнення результатів громадського контролю як підстави для здійснення інших видів громадського контролю [8].

В різних країнах світу до суб'єктів громадського контролю насамперед відносять фізичних осіб та громадські організації. Однак суб'єктами громадського контролю можуть також бути громадські ради (громадські дорадчі комітети) у системі здійснення самоврядних функцій як альтернативний інструмент громадських слухань (США) [7], участь населення в діяльності муніципалітетів як джерело інформування для підвищення результативності їх роботи, у тому числі планів розвитку (Канада) [6], участь громади у виборі комісарів поліції та діяльність комісії з питань поліції та злочинності (Великобританія) [5]. Тобто суб'єктами громадського контролю можуть виступати більшість учасників суспільних відносин, що не наділені державно-владними повноваженнями.

До основних форм громадського контролю, як показує міжнародна практика відносяться: безпосередньо громадський контроль, громадський моніторинг, громадські слухання, громадські ради, громадська експертиза, інститут омбудсмена, громадська перевірка, громадське розслідування, журналістське розслідування, звернення громадян до органів державної влади та місцевого самоврядування, заслуховування звітів про результати роботи. Варто відмітити, на високу оцінку такої форми громадського контролю як громадські слухання. Так, в Канаді, всі муніципалітети мають проводити відкриті для громадськості засідання, а звіти та накази, підписані комітетом не мають чинності, якщо їх не було ухвалено на відкритому засіданні ради [9, с.86-87]. Досить поширеною є діяльність громадських рад, які можуть

створюватися з різних питань. Ефективною є діяльність громадських рад з розробки бюджету. Аналіз їхньої роботи у Франції, Іспанії, Бельгії та в інших країнах свідчить про те, що ними забезпечуються інтереси основних груп населення, при цьому пріоритетне значення надається дійсно важливим для функціонування міста соціально-економічним та гуманітарним проектам.

До інноваційних форм громадського контролю віднесемо проведення реєстрації помилок та порушень службових осіб зазначених органів, заохочування позитивних дій та звітності (Нідерланди); відеоспостереження контактів (Республіка Польща); реєстрація помилок службових осіб зазначених органів, їх навмисних та випадкових порушень чинних правил, їх наслідків, заохочування позитивних дій посадових і службових осіб зазначених органів, звітності (Нідерланди); адміністративне оскарження дій та актів органів місцевого самоврядування (Нідерланди, Республіка Польща); обговорення та інші форми консультацій із громадськістю (Андорра, Бельгія, Фінляндія, Норвегія, Швейцарія) [10], інститут цивільного захисника (Італія) [11, с.51].

Зауважимо, що громадський контроль може бути як зовнішній, так і внутрішній. Зовнішній контроль в зарубіжних країнах розуміють визначають як вплив на організацію, він спрямований на регулювання політики управління компанією, включає в себе прямі правила, такі як урядові постанови і також враховує тиск із боку засобів масової інформації [15]. Зовнішній контроль може змінюватися залежно від багатьох обставин, взаємовідносин між галузевими підприємствами, їхніми діловими зустрічами. Внутрішній контроль здійснюється як неперервний процес, його метою є забезпечення реалізації мети, ефективної та надійної роботи будь-якого органу, організації, закладу. Внутрішнім контролем є спостереження наглядових рад та інших структурних підрозділів трудових колективів за діяльністю керівників та посадовців органів влади з метою забезпечення як її ефективності, так і попередження будь-яких негативних проявів в роботі.

Окремою та відносно новою формою є цивільний контроль за внутрішньою і зовнішньою безпекою [12, с.29]. Він встановлюється за використанням збройних сил відповідно до конституційних засад та законодавчих норм, за бюджетними витратами і цільовим використанням засобів бюджету, за забезпеченням соціального захисту військовослужбовців та їх сімей. Цивільний контроль над збройними силами є важливим атрибутом демократичного управління і вирішальним кроком в демократизації. Суб'єкти, які контролюють збройні сили в демократіях - чи то виконавча влада, законодавча влада або те чи інше – отримують легітимність дякуючи участі у виборах. Цивільний контроль вимагає домінування населення в розробці політики, у тому числі опори влади на цивільний досвід в галузі національної безпеки і зовнішньої політики. Отже, в той час, як панування цивільного населення в прийнятті політичних рішень не є обов'язковим для автократій, в демократіях це важлива вимога [13].

Водночас американські дослідники вказують, що цивільний контроль за воєнними структурами підривають спроби військових обмежити такий контроль, апелюючи до громадськості чи інших еліт; оскаржують громадські рішення через наполягання переваг воєнного керівництва в консультативних процесах; обмежують обсяг повноважень цивільних осіб [14].

Висновки. Аналіз зарубіжного досвіду у сфері громадського контролю свідчить, що він здійснюється здебільшого фізичними особами та громадськими організаціями, однак ними можуть виступати більшість учасників суспільних відносин, що не наділені державно-владними повноваженнями. В країнах світу склалися різноманітні форми громадського контролю, що зумовлено історичною спадщиною участі громадськості щодо діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, специфікою їх функціонування та забезпечення інтересів та прав громадян. В зарубіжних країнах громадянський контроль розглядається як взаємодія та взаємовплив громадськості та її інститутів з державною владою і її посадовцями, підкреслюється позитивність такого співробітництва. Здійснення громадського контролю є обов'язковим для становлення та розвитку демократичної держави і громадянського суспільства.

Бажаним є перейняття у відповідну вітчизняну практику інноваційних форм громадського контролю, посилення цивільного контролю над збройними силами та воєнними структурами насамперед щодо їхніх бюджетних витрат та забезпеченням соціального захисту військовослужбовців та їх сімей.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Frederick A. Cleveland "Popular Control of Government Source: Political Science Quarterly", Vol. 34, No. 2 (Jun., 1919), pp. 237-261 Published by: The Academy of Political Science Stable: URL:<https://www.jstor.org/stable/2141437>

2. Public control URL:
<https://www.google.com/search?q=%D0%BF%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%B2%D0%BE%D0%B4%D1%87%D0%B8%D0%BA&oq=&aqs=chrome.1.69i59i45014.21715812662j0j15&sourceid=chrome&ie=UTF-8>

3. Odil Musaev, Rukhsora Ruziyeva, Oynisa Muhammadiyeva, Ulugbek Makhkamov, Etibarkhon Mallaeva "The Role of Public Control in Improving the Governance System" (2020) // *European Journal of Molecular & Clinical Medicine*, Volume 7, Issue 2, Pages 370-378
https://ejmcm.com/pdf_2081_1eac3072b5874f83c7f6fedb504903ad.html

4. Зарубежный опыт в осуществлении эффективного контроля за деятельностью органов государственной власти и управления. Официальный вебпортал Министерства Юстиции республики Узбекистан URL: https://www.minjust.uz/ru/library/own_publications/71214/?print=Y

5. Василенко В. Зарубіжний досвід здійснення громадського контролю за діяльністю підрозділів поліції та можливості його використання в Україні. URL: https://www.cuspu.edu.ua/images/nauk_zapiski/pravo/7_spec_2019/245-248.pdf
6. Гостєва О. М. Європейський досвід взаємодії органів державної влади та громадськості. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2017. № 9. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1124>
7. Халецький А.В. Зарубіжний досвід сприяння розвитку громадського суспільства. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2012. № 11. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=546>
8. Maslova Ya. I. Civil control over the activity of the subjects of public administration / Ya. I. Maslova, R.M. Savcuk // *Pubic administration under modern conditions: concept, features, challenges: Collective monograph*. – Riga: Izdevniecība “Baltija Publishing”, 2020. P. 99-113.
9. Матеріали Канадсько-Українського проекту законодавчої та міжурядової співпраці. Модуль – «Забезпечення участі громадян у прийнятті рішень органами влади в Україні», 25 вересня 2003. 180 с.
10. Головань В., Кривінчук Ю. Контроль за діяльністю органів місцевого самоврядування (іноземний досвід). Інформаційна довідка, підготовлена Європейським інформаційно-дослідницьким центром на запит Комітету Верховної Ради України (2017). URL: <https://infocenter.rada.gov.ua/uploads/documents/29223.pdf>
11. Новіков О.О. Громадський контроль як елемент підвищення ефективності державного управління в Україні: дис. на здоб. наук. ступ. канд. наук з держ. управління. Київ. 2021. 220 с.
12. Теоретико-правові засади громадського контролю за діяльністю органів державної влади : монографія / Л. Р. Наливайко, О. В. Савченко. К.: «ХайТек Прес», 2017. 276 с.
13. Erosion by Deference: Civilian Control and the Military in policy-making. URL: <https://tnsr.org/2021/06/erosion-by-deference-civilian-control-and-generals-in-policymaking/>
14. «Twice the Citizen»: How Military Attitudes of Superiority Undermine Civilian Control in the United States. URL: <https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/002200272111065417>
15. What Is an External Control? Definition and Examples – Indeed. URL: <https://www.indeed.com/career-advice/career-development/external-control>

REFERENCES:

1. Frederick, A. (Jun., 1919) Cleveland “Popular Control of Government Source. *Political Science Quarterly*”, Vol. 34, No. 2 (Jun., 1919), 237-261 Retrieved from: <https://www.jstor.org/stable/2141437> [in English]
2. Rublic control. Retrieved from: <https://www.google.com/search?q=%D0%BF%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%B2%D0%BE%D0%B4%D1%87%D0%B8%D0%BA&oq=&aqs=chrome.1.69i59i450l4.21715812662j0j15&sourceid=chrome&ie=UTF-8> [in English]
3. Odil Musaev, & Rukhsora Ruziyeva, & Oynisa Muhammadiyeva, & Ulugbek Makhkamov, & Etibarkhon Mallaeva (2020). The Role of Public Control in Improving the Governance System. *European Journal of Molecular & Clinical Medicine*, Volume7, Issue2, 370-378 Retrieved from https://ejmcm.com/pdf_2081_1eac3072b5874f83c7f6fedb504903ad.html [in English].
4. Zarubezhnyiyy opyt v osuschestvlenii effektivnogo kontrolya za deyatel'nostyu organov gosudarstvennoy vlasti i upravleniya. [Foreign experience in effective control over the activities of public authorities and administration]. *Ofitsialnyiyy vebportal Ministerstva Yustitsii respubliki Uzbekistan*. Retrieved from: https://www.minjust.uz/ru/library/own_publications/71214/?print=Y [in Uzbek].
5. Vasylenko, V. (2019). Zarubizhnyi dosvid zdiisnennia hromadskoho kontroliu za diialnistiu pidrozdiliv politsii ta mozhlyvosti yoho vykorystannia v Ukraini. [Foreign experience of public control over the activities of police units and the possibility of its use in Ukraine]. *Naukovi zapysky. Seria: Pravo. Vypusk 7. Spetsvypusk. 245.248*. Retrieved from: https://www.cuspu.edu.ua/images/nauk_zapiski/pravo/7_spec_2019/245-248.pdf [in Ukrainian].
6. Hostieva, O. M. (2017). Yevropeiskyi dosvid vzaiemodii orhaniv derzhavnoi vlady ta hromadskosti. [European experience of interaction between public authorities and the public]. *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok* № 9. Retrieved from: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=1124> [in Ukrainian].
7. Khaletskyi, A.V. (2012). Zarubizhnyi dosvid spriyannia rozvytku hromadskoho suspilstva. [Foreign experience in promoting the development of civil society]. *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok* № 11. Retrieved from: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=546> [in Ukrainian].
8. Maslova, Ya. I. (2020). Civil control over the activity of the subjects of public administration. *Pubic administration under modern conditions: concept, features, challenges. Collective monograph*. 99-113. [in Latvian].
9. Modul "Zabezpechennia uchasti hromadian u pryiniatti rishen orhanamy vlady v Ukraini" (2003). [Module "Ensuring the participation of citizens in decision-making by the authorities in Ukraine"] Materialy Kanadsko-Ukrainskoho proektu zakonodavchoi ta mizhuriadovoi spivpratsi. 180. [in Ukrainian].
10. Holovan, V., & Kryvinchuk Yu. (2017). Kontrol za diialnistiu orhaniv mistsevoho samovriaduvannia (inozemnyi dosvid). [Control over the activities of local governments (foreign experience)]. *Informatsiina dovidka, pidhotovlena Yevropeiskym informatsiino-doslidnytskym tsentrom na zapyt Komitetu Verkhovnoi Rady Ukrainy*

Retrieved from: <https://infocenter.rada.gov.ua/uploads/documents/29223.pdf> [in Ukrainian].

11. Novikov, O.O. (2021). Hromadskyi kontrol yak element pidvyshchennia efektyvnosti derzhavnoho upravlinnia v Ukraini. [Public control as an element of improving the efficiency of public administration in Ukraine]. Dys. na zdob. nauk. stup. kand. nauk z derzh. upravlinnia. 220. [in Ukrainian].

12. Nalyvaiko, L.R., & Cavchenko O.V. (2017). Teoretyko-pravovi zasady hromadskoho kontroliu za diialnistiu orhaniv derzhavnoi vlady. [Theoretical and legal principles of public control over the activities of public authorities], monohrafiia 276. [in Ukrainian].

13. Erosion by Deference: Civilian Control and the Military in policy-making. Retrieved from: <https://tnsr.org/2021/06/erosion-by-deference-civilian-control-and-generals-in-policymaking/> [in English].

14. «Twice the Citizen»: How Military Attitudes of Superiority Undermine Civilian Control in the United States. Retrieved from: <https://journals.sagepub.com/doi/full/10.1177/00220027211065417> [In English].

15. What Is an External Control? Definition and Examples – Indeed. Retrieved from: <https://www.indeed.com/career-advice/career-development/external-control> [in English].

Стаття надійшла до редакції: 18.04.2022

УДК 342.95

DOI: 10.36550/2522-9230-2022-12-99-102

Окопник Олена Миколаївна,

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри права та правоохоронної діяльності
Центральноукраїнського державного педагогічного
університету імені Володимира Винниченка
e-mail: olenaokopnik@gmail.com
[https:// orcid.org/0000-0003-0598-0557](https://orcid.org/0000-0003-0598-0557)

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ

Вирішення завдань щодо запобігання корупції на різних рівнях і в різних сферах функціонування органів державної влади є однією з найбільш актуальних соціальних проблем сучасності для багатьох країн світу, і для України зокрема. Відтак, питання, пов'язані з корупцією та визначенням шляхів її запобігання, привертють все більшу увагу не лише теоретиків-дослідників і практиків, а також громадськості.

Суспільна небезпека корупції полягає в тому, що особи, винні у її вчиненні, посягають на соціальні, культурні цінності, на виховання та правосвідомість громадян. У такий спосіб, виникає необхідність у здійсненні заходів щодо запобігання корупції не лише спеціально уповноваженими суб'єктами у цій сфері, а й іншими державними органами.

Аналіз наявного стану запобігання корупції в Україні, а також висновки соціологічних досліджень щодо питань взаємодії у цій сфері, переконливо свідчать про наявність численних прогалин як у нормативному регулюванні взаємодії суб'єктів запобігання корупції, так і у практиці її реалізації.

На сьогодні для Української держави надзвичайно важливим є наближення національного антикорупційного законодавства до стандартів держав-учасниць ЄС. Враховуючи рекомендації європейських партнерів, Україна вже прийняла пакет законодавчих актів, що визначають антикорупційну політику держави, запроваджують нові органи, уповноважені запобігати корупції.

Однак, незважаючи на наявність низки наукових праць, присвячених діяльності державних органів у сфері запобігання корупції, спеціальні комплексні дослідження, в яких визначаються місце та особливості діяльності спеціально уповноважених органів у співпраці з іншими державними органами у сфері запобігання корупції, і які ґрунтуються на оновленому законодавстві у цій сфері, є недостатніми.

Мета статті полягає з'ясуванні стану та проблем, що виникають при боротьбі з корупцією в сучасних умовах, а також встановленні причин, що сприяють проявам корупції

Ключові слова: антикорупційна програма, корупція, боротьба з корупцією, запобігання корупції, протидія корупції

Okopnyk O. PROBLEMS OF PREVENTING CORRUPTION IN UKRAINE

Solving the problem of preventing corruption at different levels and in different spheres of functioning of public authorities is one of the most pressing social problems of our time for many countries around the world, and for Ukraine in particular. As a result, issues related to corruption and identifying ways to prevent it are attracting increasing attention not only from research theorists and practitioners, but also from the public.

The public danger of corruption is that those guilty of committing it encroach on social, cultural values, education and legal awareness of citizens. Thus, there is a need to take measures to prevent corruption not only by specially authorized entities in this area, but also by other government agencies.

Analysis of the current state of corruption prevention in Ukraine, as well as the findings of sociological research on cooperation in this area, convincingly show the existence of numerous gaps in the regulation of interaction of corruption prevention entities and in the practice of its implementation.

Today, it is extremely important for the Ukrainian state to approximate national anti-corruption legislation to the